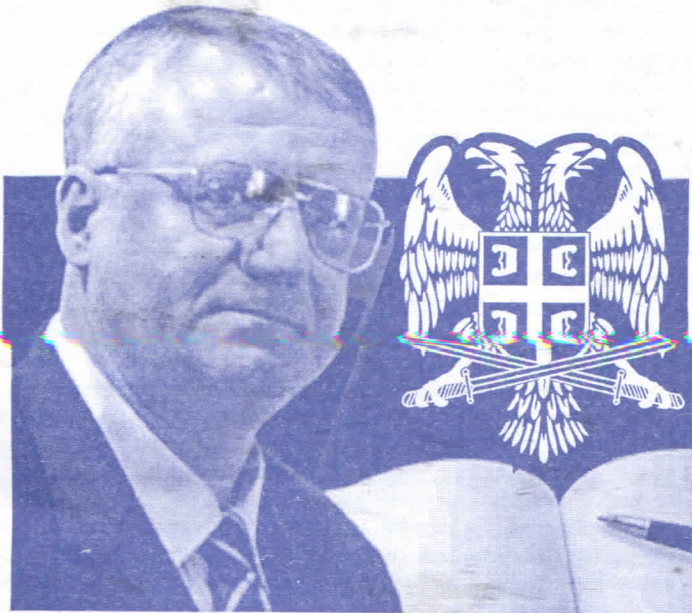

Проглас проф. др Војислава Шешеља грађанима Србије Србији је доста понижавања!

Браћо и сестре,
грађани Србије,

Обраћам вам се у овим тешким временима када се наша земља и ви, грађани, гушите под теретом неправде и понижења, у тренутку када Србија грца препуштена бруталном сакаћењу и комадању. Желим да вас упозорим да се Србија ближи прекретници када ће морати да одлучи да ли ће наставити овим путем који води ка уништењу наше државе и народа или ће се окренути себи, својим државним и националним интересима и својим традиционалним пријатељима.

Прозападна политика режима Бориса Тадића потпуно је урушила земљу територијално и довела је до економског и социјалног краха. Због срамне и капитулантске политике, Србија је бачена на колена. Тадић је управљање српском државом предао у руке Бриселу и Вашингтону и гурнуо земљу под својеврсну окупацију. Државни и национални интереси Србије угрожени су у самом темељу.

Владајућа коалиција је, обмањивањем грађана о наводном „искреном пријатељству“ са Сједињеним Америчким Државама (САД) и о „путу без алтернативе“ у Европску унију (ЕУ), Србији задала историјски ударац и довела је у крајње понижавајући положај.

Ако Србија не напусти прозападну политику и не одупре се Вашингтону и Бриселу који нам земљу комадају и у територијалном и у економском смислу, питање је шта ће од наше државе уопште остати.

Српска радикална странка је изричито против уласка Србије у Европску унију и против НАТО-а, који воде отворену

непријатељску политику према нашој земљи. Србији је доста понижавања!

Једина снага на српској политичкој сцени која је спремна да државотворном политиком усправи Србију је Српска радикална странка. Зато је Српска радикална странка и даље трн у оку и Вашингтону, и Бриселу, и Борису Тадићу, и Томиславу Николићу. Зато су Американци и западне силе дали налог Хашком трибуналу да не могу да се вратим у Србију док се не заврше бар још једни парламентарни избори.

Али народ увек препозна оне који брину о њиховим и државним интересима, препознаје оне који су спремни да се жртвују за поносну и усправну Србију. То су препознајте и наши бивши радикали који су били обманути. А били су обманути јер су поверовали да ће се странка коју су створили Станко Суботић Цане и Мило Ђукановић уз помоћ британског и америчког амбасадора – Вучићева и Николићева странка, борити за националне интересе и интересе грађана, а не за своје личне. Када је наступило отржењење, они су почели да се враћају тамо где припадају - Српској радикалној странци.

Ја могу да кажем да су врата Српске радикалне странке увек отворена за све обмануте и преварене, за све који су схватили да су кренули погрешним путем тајкунске Николићеве и Вучићеве странке.

Браћо и сестре, не верујте онима који вас обмањују да ћете живети боље ако се одредите за бриселску утопију. Одрцање од Косова и Метохије, Војводине, Рашке области, одрицање од легитимних националних интереса, одрицање од своје историје, корена и идентитета и брисање српског памћења сигурно није пут који води ка бољем животу, то је пут ка уништењу. Актуелни режим је до сада испунио све захтеве који су стигли из Брисела и Вашингтона, а нема ни помака када је у питању побољшање стандарда грађана. Напротив, само сунуврат!

Катастрофалне последице Тадићеве прозападне политике

Очајна економска ситуација у којој се данас налази Србија није последица светске економске кризе, већ управо те погрешне политике која се води од 2000. године по налозима Међународног монетарног фонда, Брисела и Вашингтона, као и погрешне одређености за најсуровији модел капитализма – неолиберални капитализам.

Дуг је списак обећања која је владајућа коалиција на челу са Тадићем давала грађанима Србије, а апсолутно ништа није урађено. И што је најгоре, нема никакве одговорности за катастрофалне потезе, за обмањивања грађана. У овој држави нико не одговара за то што се руководи искључиво личним интересима, а преко грбаче народа.

Владајућа већина је приграбила себи неограничену моћ преко тајкуна који су кључни фактор у политичком животу Србије. Не треба заборавити да су тајкуни имали одлучујућу улогу и у формирање ове владе баш у овом саставу. Једном од њих, Мишковићу, изражена је захвалност и у Бриселу.

Србијом данас владају амерички и британски интереси и интереси крупног капитала-тајкуна. Апсолутно су маргинализовани интереси грађана, интереси обичног човека. Доведени смо дотле, да се више не поставља ни питање како омогућити грађанима нешто пристојнији живот, живот достојан човека, него како обезбедити пуко преживљавање - како народ да преживи овај економски крах до кога је довела актуелна власт.

Од грађана Србије су створили армију незапослених, сиромашних, ојађених и понижених, којима су на ту муку наметнули и осећај кривице - да су сами криви за то што их је снашло. Називају их „губитницима транзиције“. Као да је то нешто што је било неизбежно и нешто што је морало да их задеси. И опет нигде ничије одговорности.

Верујем да знам како је већини грађана због тога, знам да истовремено осећате и бес и немоћ и очај.

Странке које су на власти освојиле су гласове грађана лажима, обманама и празним обећањима.

Сетимо се само да је грађанима представљено да је влада у овом саставу формирана јер је постигнута сагласност да ће то бити социјално одговорна влада, а кључни циљ је био пораст просечне пензије - до нивоа од 70 одсто просечне плате.

Сада Млађан Динкић отворено признаје да је лагао обећавајући бесплатне акције у вредности од 1000 евра да би Тадићу обезбедио победу.

Тадић је обећавао отварање 200.000 нових радних места, а за време његове владавине без посла је остало управо око 200.000 људи.

И сада, без икаквих скрупула, пласира нове лажи - до 2020. биће отворено 400.000 нових радних места, а ваљда се подразумева да он треба да остане на власти до тада.

На једној страни су празна обећања и лажна статистика, а на супротној реалност.

А реалност су - више од милион незапослених, свакодневна драстична поскупљења, отпуштање радника, све већи број сиромашних. Радник је обесправљен и понижен.

Да ли је ово предворје тог евро-благостања које годинама обећавају?

Велики проблем, када је у питању улазак у Европску унију, јесте чињеница да је медијски блокирана било каква јавна расправа и сучељавање аргумената о овом питању. Грађани немају праву слику шта значи улазак у Европску унију. Отворено се захтева распарчавање Србије и то све мање крију и западне дипломате. Народ се посебно обмањују када је у питању економски аспект уласка у Европску унију - онај аспект који директно утиче на грађане и њихов џеп.

За обичног човека, повећање јединственог тржишта значи пораст радне снаге, а то даље води ка паду зарада. Јединствено тржиште погудује крупном капиталу и мултинационалним корпорацијама.

Разбијање Србије

Тадићев режим прихвата сва условљавања Запада. Прихватањем бриселске резолуције о Косову и Метохији, ова владајућа коалиција започела је процес фактичког признања независности Косова и тиме је задат снажан ударац Србији.

Оно што Тадић и представници власти називају „компромисом са Европском унијом“ представља одрицање од Косова и Метохије.

Ви добро знате да Српска радикална странка непрестано алармира јавност да се процес разбијања Србије који спроводи Запад не зауставља са Косовом и Метохијом. Запад неће одустати ни од Војводине нити од Рашке области. То је још 2007. године најавио тадашњи амбасадор Немачке у Србији, Андреас Цобел, као што је тада најавио и могућност да Србија уђе у Европску унију за 20 до 25 година, што значи негде између 2027. и 2032. године.

Европска унија, која је већ у кризи, до тада вероватно неће више ни постојати. И упркос свему, Тадићев режим наставља да иде овим самоупилачким путем жртвовања територијалног, политичког и економског интегритета и жртвовања грађана у име празних обећања Европске уније, којој смо потребни једи-

но зарад изабљивања, као извор јефтине радне снаге.

Коалиција Николић - Тадић

Поред територијалног и економског урушавања земље, Тадићев режим систематски разара политичке и уставни систем Републике Србије. Тако су, између осталог, отели и посланичке мандате Српске радикалне странке, легализовали ту крађу и формирали марионетску Николићеву и Вучићеву посланичку групу. Николић је тада јавно, за скупштинском говорницом, запретио да се неће смирити док не уништи Српску радикалну странку.

Управо због изразито патриотске и националистичке политике и идеологије Српске радикалне странке и њене тадашње снаге као највеће опозиционе странке, 2008. године је изведен пуч у нашој странци, јер је Српска радикална странка представљала непремостиву сметњу за спровођење прозападне политике у Србији. Заправо, првобитни циљ је био да Српска радикална странка нестане са политичке сцене тако што би део тадашњег руководства у потпуности преузео странку и спровео тзв. реформу политике и странке, односно претворио би је у странку прозападне оријентације.

Пошто у томе нису успели, тадашњи заменик председника Српске радикалне странке Томислав Николић и тадашњи генерални секретар Александар Вучић, који су као функционери Српске радикалне странке стекли огро-мну популарност у народу, одлучили су да формирају нову посланичку групу у парламенту и нову странку.

Имали су, а и даље имају логистичку подршку актуелне власти, медија, тајкуна, западних амбасадора и западних дипломата. Српска радикална странка је доживела снажан ударац. Уз кршење Устава Републике Србије, закона и Пословника Народне скупштине, режим Бориса Тадића је омогућио да се од 21 отетог мандата Српске радикалне странке формира посланичка група Томислава Николића. Сада је политика Николићеве и Вучићеве Напредне странке иста као политика Демократске странке. Прецизније - данас су Вучић и Николић спремнији од Тадића да се одрекну свих националних и државних интереса. Обијају прагове западних дипломата у Бриселу и Вашингтону убеђујући их да могу да буду послушнији од Тадића. Убеђују их да могу брже да испуне све налоге Запада, да могу брже да се одрекну Косова и Метохије, да су спремнији да изуче генерала Ратка Младића Хашком трибуналу, што најављује Николић, да прихватају да су Срби геноцидан народ и да их је срамота што су припадници тог народа, као што је, уосталом, Вучић изјавио.

Митинг Напредне странке у Београду само је потврдио да Вучић и Николић све време обмањују грађане док на другој страни са Борисом Тадићем праве договоре о формирању владе након наредних избора.

Зашто Николић и Вучић нису одмах сели на стиропор и захтевали ванредне изборе, ако је то заиста њихов циљ? Митинг Напредне странке само је помогао Тадићевој власти да се каналише незадовољство грађана.

Ово потврђује и чињеница да је Николић 25. фебруара отворено изјавио да ће Напредна странка након следећих избора понудити Демократској странци да заједно формирају коалициону владу. У међувремену се труде да убеди јавност да наводно хоће да руше своје будуће коалиционе партнере. Сасвим је јасно да обмањују грађане да су они противници политике Тадићевог режима која је уништила и грађане и државу, док се на другој страни спремају да воде исту политику као Тадић служећи интересима Брисела и Вашингтона, а не интересима Србије и њених грађана.

Напредњаци и Демократска странка су били удружени у обмањивању грађана и када су интензивно водили кампању за промену Устава, наводно због броја посланика у парламенту. Вучић и Николић су имали задатак да убеди грађане да Србији нису проблем ни сиромаштво, ни корупција, ни тајкуни, ни криминал, ни отимање територије, него да је највећи проблем са којим се Србија данас суочава број посланика у парламенту.

Међутим, суштински разлог за ову иницијативу лежи у захтеву Вашингтона и Брисела да се Устав Србије промени како

би се из преамбуле и текста Устава избрисало да је Косово и Метохија саставни део Републике Србије. Циљ је, такође, да се променама Устава оствари регионализација која води даљем цепању Србије.

Зато најаву коалиције Николић - Тадић, односно Напредне странке и Демократске странке, није никакво изненађење. Одавно се ова коалиција припрема, али је тек недавно обелодањена. Вучић се отворено хвали да му је најбољи пријатељ шеф Тадићевог кабинета, Миодраг Ракић. Сада се две најгоре странке удружују у новом обмањивању и лагању грађана Србије.

Бивши амерички амбасадор – главни Николићев саветник

Многи су сада већ схватили да су се преварили када су поверовали да ће Николић и Вучић и њихова Напредна странка на било који начин штити интересе грађана и Србије. То сигурно није циљ оних који су покушали да реализију прљав задатак уништавања Српске радикалне странке, као најјаче бране спровођењу прозападне политике.

Ко год није могао да разуме да су Вучић и Николић погазили све оно што су били читаве две деценије и да су сада доследнији у спровођењу прозападне политике од Тадића, у то је могао да се увери на њиховом митингу у „Арени“, на којем су посебну пажњу указали свом почасном госту Вилијему Монтгомерију, бившем америчком амбасадору. Николић и Вучић имају потписан саветнички уговор са Монтгомеријем и за те услуге му плаћају 7.500 евра месечно. Монтгомери им помаже да увере Вашингтон да су напредњаци прихватили прозападну политику и да су спремни да испуне све захтеве Сједињених Америчких Држава ако би дошли на власт.

Поставља се и питање откуд Напредној странци, која не добија ни динар из буџета Републике Србије, толико новца да плаћа саветнике, да плаћа закуп просторија у центру Београда, да плаћа запослене, да одржава страначку инфраструктуру у читавој Србији.

Како да Србија сачува територијални, политички и економски интегритет

Тадићев режим убеђује грађане да је Србија изашла из кризе. Ваљда очекују да народ верује њима, а не себи и својој свакодневној борби за голи опстанак. Међутим, чак и њихови фризирани економски параметри показују да је Србија далеко од изласка из кризе.

Незапосленост је повећана, преко 70.000 предузећа је у константној блокади, спољнотрговински дефицит од јануара до октобра 2010. године износио је 4,2 милијарде евра, а у 2011. години се очекује још већи дефицит, од осам милијарди евра.

Због примене Прелазног трговинског споразума са земљама Европске уније, само у 2010. години губици у буџету, због пада царина, износе сто милиона евра. У 2011. ће се ти губици повећати и износиће сто тридесет милиона евра.

Кредити које држава узима од европских банака су додатно условљени. Ове банке форсирају грађевинска предузећа из Европске уније и то је разлог што наша предузећа остају без посла. Зато је грађевинска индустрија у периоду од јануара до септембра 2010. забележила пад од 16,7%. Српска радикална странка сматра да је је-дини пут који омогућава Србији да опстане територијално, политички и економски, сарадња са Русијом, Кином и државама које неће вршити никакав политички притисак на Србију, или захтевати било шта што је противно интересима наше државе и, што је посебно важно, неће се мешати у унутрашње ствари Србије.

Српска радикална странка има јасан економски програм који штити домаћу привреду, и зна која су најбоља решења за превазилажење социјалне и економске кризе, а на многа од тих решења указивали су наши посланици у Народној скупштини.

Тадићев режим се упорно окреће Међународном монетарном фонду, иако је то веома опасна институција која путем кредитирања експлоатише државу и држи у дужничком ропству.

Српска радикална странка се залаже за узимање повољних кредита од Руске Федерације који неће бити економски и поли-

тички штетно условљени, као што су кредити које Влада узима од Међународног монетарног фонда.

Кредити не смеју да одлазе на потрошњу као што чини Тадићев режим, већ морају да се усмере на развој домаће привреде

По налогу Брисела и Вашингтона, ова влада не омогућава да се користи Уговор о слободној трговини са Руском Федерацијом, а то је једина извозна шанса за Србију. Овај уговор омогућава да се извози преко 95% наших производа на огромно руско тржиште. Могућности које он пружа користе углавном стране фирме у Србији.

Српска радикална странка се залаже за укидање трговинских монопола, за екстраопорезивање западних банака које су монополисти на нашем тржишту и које су увеле у Србију највећа камате у Европи, за смањивање пореза и доприноса на зараде, за смањење ПДВ-а, а када су у питању одређени производи, и за његово потпуно укидање.

Зато је Српска радикална странка поднела Предлог за измену закона о ПДВ-у у којем захтева укидање ПДВ-а на основне животне намирнице и огрев домаће производње, као и на производе и опрему намењену бебама, на удбе-нике и књиге. Такође се залажемо за субвенционисање и заштиту пољопривредних произвођача и у поменутом предлогу захтевали смо смањење пореза на пољопривредну механизацију домаће производње, као и друге олакшице. На жалост, владајућа већина је одбацила ове предлоге.

Сматрамо да је улагање у развој малих и средњих предузећа од суштинског значаја.

Србија треба да буде чланица ОДКБ-а, а не НАТО-а

Српска радикална странка се најоштрије противи уласку у НАТО. Тадићев режим обмањује грађане да Србија своју пуну безбедност може да оствари једино као чланица НАТО-а, и то у ситуацији када нам Алијанса отима Косово и Метохију.

Данас све више добијају на значају институционализовани регионални системи евроазијске колективне безбедности, попут Шангајске организације за сарадњу коју предводе Кина и Русија, а која има и своје војно крило, и Организације договора о колективној безбедности (ОДКБ).

Српска радикална странка се залаже да Србија постане чланица ОДКБ-а и да добије статус посматрача у Шангајској организацији.

Стратешки циљ ОДКБ-а је „устпостављање праведног демократског светског поретка, у чијој основи треба да буду принципи врховности међународног права, узајамно уважавање интереса и обезбеђење исте безбедности за све државе“.

Ми, српски радикали, сматрамо да Србија мора да се окрене својим традиционалним пријатељима и интегративним процесима на истоку које предводи Руска Федерација, а то је и једини начин да опстане.

Зато позивам српски народ и све грађане да са искреним пријатељством и одушевљењем приме председника Владе Руске Федерације, Владимира Владимировича Путина, који ускоро долази у Србију.

Српска радикална странка – једина алтернатива слугерањској политици Тадића и Николића

Браћо и сестре, грађани Србије, размислите добро о свему јер ви одлучујете да ли ћете подржати пропалу прозападну политику Тадића и Николића или Српску радикалну странку која је једина алтернатива овој слугерањској политици.

Само је Српска радикална странка способна да државотворном политиком уз подршку Русије и Кине, одбрани легитимне државне и националне интересе и Србију постави у позицију озбиљног и значајног фактора на Балкану. Ако делите наше идеје, ако желите да Србија опстане и има будућност, придружите нам се. Нама је интерес грађана и интерес наше државе увек на првом месту.

Хаг,
3. март 2011.

Војислав Шешел

Петиција за ослобађање проф. др Војислава Шешеља!

Проф. др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке, налази се већ осам година у притвору Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију (МКТЈ). Добровољно је отишао у Хашки трибунал 24. фебруара 2003. године. Тужилаштво је оптужницу написало 15. јануара 2003. године. Тадашњи тужилац Хашког трибунала Карла дел Понте је у својој књизи изнела чињеницу да је оптужница написана на захтев Београда. Према њеним речима, Зоран Ђинђић, тадашњи премијер Републике Србије, рекао јој је током састанка 17. фебруара 2003. године: „У вези са Војиславом Шешелем, имамо само један захтев – водите га и не враћајте нам га више.“ Војислав Шешел је тако постао једини оптужени пред Хашким трибуналом који је у време сукоба на тлу бивше СФР Југославије био опозициони политичар. Њему се суди због његове идеологије, политичких ставова, због наводно вербалног деликта који више не постоји.

Током овог политичког процеса, др Шешелу су прекршена сва процесна и људска права: право на живот, право на правично суђење, право на суђење у разумном року, право на одбрану, право на обавештавање о свим аспектима оптужбе и право на комуникацију и посете.

Тужилаштво не располаже никаквим доказима против Војислава Шешеља, а то потврђује и чињеница да је оптужница мењана чак 5 пута, последњи пут је измењена 7. децембра 2007. године, када је суђење већ почело. Пуне четири године Тужилаштво је инсистирало да се др Војиславу Шешелу на силу наметне бранилац. Први покушај суђења у новембру 2006. године је због очигледног кршења свих права оптуженог поништен и зато је ново суђење почело тек 7. новембра 2007. године.

Једно од неприкосновених права које јемчи савремено кривично-процесно право јесте право на одбрану, по којем оптужено лице слободно бира начин на који ће се бранити. У више наврата, Војиславу Шешелу Трибунал је на силу именовao браниоце у приправности који су требали да преузму његову одбрану. На почетку суђења тужилаштво је предложило, а судско веће, крше

њународног права, усвојило да му се наметне принудни бранилац. После скоро четири године проведених у притвору, бранећи своја људска и процесна права загарантована свим међународним конвенцијама, Војислав Шешел је био приморан да 10. новембра 2006. године започне штрајк глађу. Драматичан штрајк, током кога је Шешел био на ивици смрти, прекинуо је 8. децембра 2006. године када су му испуњени основни услови који се тичу поштовања људских и процесних права.

Током овог маратонског процеса, незабележеног у судским анализима, промењене су чак четири претпретресне судије, а сам судски поступак прекидан је и започинан неколико пута. Више пута му је ускраћивана комуникација са спољним светом, укључујући правне саветнике и породицу. Фрапантна је чињеница да је суђење започело тек након четири године његовог притвора. Ни данас, још није дат одговор на питање зашто се крши његово право на експедитивно суђење. Чак је и председавајући судског већа Жан-Клод Антонети упозорио да је дужина поступка против Шешеља оборила светски рекорд.

Скоро годину дана се одуговлачи са одлучивањем по правилу 98бис Правилника, односно доношењем ослобађајуће пресуде, с обзиром да је јавност имала прилику да види да Тужилаштво није успело да докаже ниједну тачку оптужнице, а процес се упорно и непотребно одуговлачи. Суђење др Војиславу Шешелу је најупечатљивији пример злоупотребе поступка, кршења права оптуженог на суђење у разумном року и права на правично суђење. Судије признају да је ово суђење светски рекорд не само у погледу дужине притвора, већ и по другим аспектима кршења права на правично суђење. Дакле, у питању је политички процес.

Слобода за др Војислава Шешеља је цивилизацијско питање и мера људскости. Ми, доле потписани, захтевамо од МКТЈ да престане да крши процесна и људска права др Војислава Шешеља, а због брутално прекршеног права на експедитивност суђења, захтевамо да донесе ослобађајућу пресуду.

Оснивач и издавач: Српска Радикална Странка

Уредник издања: Радиша Илић

Редакција издања ОО СРС -Параћин: Светислав Кочинац, Верица Кочинац, Бранислав Костић, Милан Нишевић Тираж: 2000

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

За издавача: Др Војислав Шешел

Техничко уређење и компјутерски прелом: Горан Павловић